

Money Grabbers?

To accompany discussion of the case "SpudSpy "

[PLEASE NOTE: English translation (not perfect) starts on page 3]

De geldwolven van de wetenschap doen gewoon hun werk

[Ilse Zeemeijer](#)

[Franka Rolvink Couzy](#)

Financieel Dagblad, zondag 22 maart 2015, 16:04

Sommige collega's benaderen UvA-hoogleraar microbiologie Klaas Hellingwerf als een geldwolf. Ze begrijpen niet dat hij zijn fotosynthese-onderzoek commercieel inzet voor de duurzame productie van energie en zuurstof. Terwijl dit de enige manier was om zijn onderzoek nuttig te maken. Het traject om subsidie binnen te halen zou veel te lang duren. Dus toen de Universiteit van Amsterdam zijn wetenschappers opriep uit hun ivoren toren te komen met hun onderzoek, zette Hellingwerf de start-up Photanol op. 'Ik heb me altijd zo ver mogelijk gehouden van commercieel werken', zegt hij in zijn kamer op de universiteit. 'Maar de UvA wilde zelf mee-investeren.'

André Krouwel, universitair hoofddocent politicologie aan de Vrije Universiteit van Amsterdam, is actief in de sociale wetenschappen, en heeft dezelfde ervaring. Hij zette in 2006 het Kieskompas op, een hulpmiddel bij het maken van een stemkeuze. Van de een op de andere dag werd hij van een 'zeer gewaardeerde collega een soort paria', zegt hij. En dat is nooit veranderd. 'Het sentiment zit diep', zegt Krouwel. 'De suggestie bij collega's is dat er iets niet klopt aan de markt. Daardoor moet een wetenschapper continu tegen de wind in fietsen binnen de eigen organisatie.'

Valorisatie

De wetenschappers die hun neus optrekken naar het bedrijfsleven, ontkomen er niet aan valorisatie, zoals dit heet, serieus te nemen. Door de kennisbenuttingsparagraaf die de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk onderzoek (NWO) vorig jaar heeft ingevoerd, is elke wetenschapper verplicht voor de start van zijn onderzoek aan te geven wat het maatschappelijk belang daarvan is en met wie er wordt samengewerkt. Wie dat niet invult, krijgt geen financiering. Mits overtuigend beargumenteerd kan worden dat kennisbenutting vanwege de aard van het onderzoek zeer onwaarschijnlijk is, maar dat zijn uitzonderingsgevallen.

Daarnaast staat het valoriseren op allerlei prioriteitenlijstjes. Zo is er een acht jaar durend valorisatieprogramma vanuit de overheid. En ook de wetenschapsvisie 2025 van het ministerie van onderwijs en wetenschappen staat vol met valorisatieretoriek.

Koploper

Met resultaat, want Nederland loopt voorop met ondernemerschap in de universitaire wereld, meent Robert Tijssen. Hij doet vanuit de leerstoel wetenschap en innovatie in Leiden onderzoek naar de samenwerking met het bedrijfsleven en ziet dat Nederland in vergelijking met het buitenland op de zesde plaats prijkt. Zoals DSM met de universiteit Maastricht samenwerkt en Eindhoven met Philips. Maar ook bij de universiteit van Amsterdam, waar op het Science Park verschillende spin-offs ontstaan zoals Photanol en ACE Venture Lab wetenschappers helpt bij het opzetten van een bedrijf.

En toch is er die spanning. Het idee dat een wetenschapper niet onafhankelijk kan werken als hij wordt gefinancierd door een bedrijf, lijkt diepgeworteld. Terwijl deze combinaties al veel langer bestaan. Leerstoelen worden gefinancierd door het bedrijfsleven en het Bioscience park in

Leiden bijvoorbeeld bestaat al 30 jaar. Daar zijn serieuze spelers uit voortgekomen zoals Crucell, Pharming en Galapagos. ‘Het is een vooroordeel dat niet-excellente wetenschappers met bedrijven samenwerken’, zegt Stefan de Jong van het Kennisvalorisatie Centrum van Universiteit Leiden en het LUMC Luris. ‘Terwijl uit onderzoek blijkt dat juist de excellente wetenschappers samenwerken.’

“Zwart of wit”

Ook Photanol wordt als excellent bestempeld. Minister Henk Kamp van Economische Zaken riep deze start-up vorig jaar uit tot een van de koplopers in de kringloopeconomie. Dat was nooit gebeurd als de wetenschapper niet naar buiten was gegaan. ‘In de wetenschap is het vaak zwart of wit,’ zegt Hellingwerf. ‘Het onderzoek is of fundamenteel of toegepast. Ik denk dat het de kunst is die twee te combineren. Dat laten wij zien. Ik werkte eerder al samen met Nutricia en Gist Brocades. Door de start-up heb ik voor een langere periode een onderzoekslijn kunnen uitzetten. En ik publiceer nog steeds in tijdschriften voor fundamenteel onderzoek.’

Naast de angst niet onafhankelijk te kunnen werken is er de plicht om te valoriseren die veel wetenschappers stoort. ‘Dat schuurt enorm’, zegt Tijssen. ‘Kijk maar naar de Maagdenhuisbezetting in Amsterdam. Er is alleen een misverstand. Het idee overheerst dat het hier primair gaat om het uit de markt halen van geld. Dat is niet zo. Het gaat hier ook om samenwerking met het onderwijs of een overheidsinstelling, zolang er maar wordt nagedacht over het maatschappelijk belang, het nut van het onderzoek.’ De Jong beaamt dit. Wetenschappers moeten volgens hem ‘net even iets verder nadenken’ en zich de vraag stellen: wat als ik iets vind?

Sterke ruggengraat

Voor onderzoekers is het antwoord op die vraag niet altijd even duidelijk. Vijf of tien jaar vooruit kijken is nu eenmaal geen gemakkelijke opgave. Daarbij komt dan altijd de onvermijdelijke vraag: Hoe voorkom ik alleen oplossingen voor bestaande problemen, terwijl een wetenschapper ook moet open staan voor nieuwe problemen. Volgens Hellingwerf is dit een kwestie van een sterke ruggengraat. En ook Krouwel is stellig: ‘Geen enkele euro kan mij een andere conclusie laten maken dan op basis van de controleerbare data.’

Maar, zegt hij erachteraan, ‘de eerste die binnen Sociale wetenschap gaat valoriseren, moet niet verwachten dat mensen rode lopers uitleggen en koffie voor je halen.’ Een kritische houding past dan wel weer goed binnen de wetenschap.

Geplakt uit <http://fd.nl/economie-politiek/1097293/de-geldwolven-van-de-wetenschap-doen-gewoon-hun-werk>

The money-grabbers of science are just doing their job

Some colleagues approach UvA professor of microbiology Klaas Hellingwerf as a money-grabber. They do not understand that he uses his photosynthesis research commercially for the sustainable production of energy and oxygen. Even though this was the only way to make his research useful. The route to obtain subsidy would take too long. So when the University of Amsterdam called scientists to come out of their ivory tower with their research, Hellingwerf founded the start-up Photanol. “I have always kept me as far as possible from commercial work,” he says in his room at the university “but the UvA wanted to co-invest.”

Andre Krouwel, associate professor of political science at the Free University of Amsterdam, is active in the Social Sciences, and has the same experience. He developed in 2006 the Electoral Compass, a tool for creating a voting choice. From one day to another, he became from a “highly respected colleague, some kind of pariah”, he says. And that has never changed. “The sentiment runs deep,” said Krouwel. “The suggestion that colleagues have is that something is not right at the market. Therefore a scientist has to cycle continuously upwind within the organization.”

Valorisation

Scientists who wrinkle their nose towards business, cannot escape to take valorisation, as it is called, seriously. Due to the knowledge utilization section, that the Dutch Organisation for Scientific Research (NWO) has introduced last year, every scientist is obliged to indicate before the start of his research what the social importance of his research is and with whom he will collaborate. Those who do not fill this in, do not get funding. Unless one can argue that knowledge utilization due to the nature of the research is very

unlikely, but those are exceptions. In addition, valorisation is on many priority lists. There is an eight-year enhancement program from the government. And also the science vision 2025 of the Ministry of Education and Science is full of valorisation rhetoric.

Leader

And with result, because the Netherlands is a leader in entrepreneurship in the academic world, says Robert Tijssen. He does as the Chair of Science and Innovation in Leiden, research on the cooperation with business and sees that the Netherlands compared with other countries adorns the sixth place. Such as DSM cooperating with the University of Maastricht and Eindhoven University with Philips. But also at the University of Amsterdam, where at the Science Park several spin-offs arise such as Photanol, and ACE Venture Lab scientists help in setting up a business.

And yet there is this tension. The idea that a scientist cannot work independently when he or she is funded by a company, seems deeply rooted. While these combinations exist for much longer. Chairs are funded by industry and the Bioscience Park in Leiden example has been around for 30 years. Some serious players emerged from there such as Crucell, Pharming and Galapagos. “It is a prejudice that non-outstanding scientists collaborate with companies”, says Stefan de Jong of the Knowledge Valorisation Center of Leiden University and the LUMC LURIS. “While research shows that precisely the outstanding scientists collaborate.”

“Black or White”

Photanol is also labeled as excellent. Minister Henk Kamp of Economic Affairs called this start-up last year to become one of the leaders in the recycle economy. That had never happened if the scientist had not gone out of academia. “In science it is often black or white,” says Hellingwerf.

“The research is whether fundamental or applied. I think the trick is to combine the two. We show that. I have worked previously together with Nutricia and Gist Brocades. Because of the start-up, I was able to expand a research line for a longer period. And I still publish in journals for fundamental research.”

In addition to the fear not being able to work independently, there is also the duty to valorise, which bothers many scientists. “That rubs enormously,” says Tijssen. “Look at the Maagdenhuis occupation in Amsterdam. There is just a misunderstanding. The idea prevails that this is primarily to get the money out of the market. That is not so. It is here also about collaboration with education or a government agency, as long as one thinks about the public interest, the usefulness of the research.” De Jong agrees. According to him, scientists need to “think this through a little further” and ask themselves the question: what if I find something?

Strong Backbone

For researchers, the answer to that question is not always clear. Looking ahead for five or ten years, is simply no easy task. And then there is always the inevitable question: How do I prevent only solutions to existing problems, while a scientist must be open to new problems as well. According to Hellingwerf, this is a matter of a strong backbone. And Krouwel is adamant: “There is no money that can make me conclude differently based on the verifiable data.”

But, he continues, “the first that will valorise within the Social Sciences, should not expect people to roll a red carpet and get coffee for you.” Then again, a critical attitude fits well within science.